

РЕШЕНИЕ

№ 2840

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **726** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), депозирана от процесуалния му представител – юрисконсулт Г. против Решение № 5439/24.11.2023 г., постановено по анд. № 10108/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав.

С Решението е отменен ЕФ № [ЕГН]/15.02.2021 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с което на ЕТ „Ники Николай Колев – Стефка Колева“ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева и е предвидено заплащане на дължимата такса в размер на 133 лв.

В касационната жалба са изложени твърдения за незаконосъобразност на постановеното решение от въззивния съд. Посочва, че в разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, който предвижда , че електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3-3ж, както и тази на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, където изрично е посочено „електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-ал. 3в“, сред които се включва и настоящото нарушение по чл. 179, ал. 3б.

Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП.

По делото е постъпил писмен отговор от адв. Х., която оспорва жалбата и счита решението на СРС за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила. Позовава се на съдебна практика. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 550 лв.

В съдебното заседание, касаторът, чрез юрисконсулт Д., поддържа жалбата, счита решението на СРС за неправилно. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. Алтернативно, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, не се явява. По делото е постъпила молба от 31.01.2024 г. Посочено е, че решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разносните по делото съобразно представен списък.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл.218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна следното: съгласно приложена справка собственик на влекач: марка „СКАНИЯ“ Р 500 ЛА 4x2 МНА, регистрационен номер ВТ 4262 КК, с техническа допустима максимална маса 19 000, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, в [община], за движение по път А-6 км. 50 + 427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал. 1, т.2 от ЗП, тъй като ППС-то няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, което е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км. 50+427. Посочено е, че собственикът, на който е регистрирано ППС/ползвателят е ЕТ „Ники – Николай Колев – Стефка Колева“, със законен представител С. К..

За да отмени оспорения ЕФ първоинстанционният съд приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС за незаконосъобразност на оспорения акт.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство

от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.;2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.;3.по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Настоящият състав на АССГ споделя мотивите на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Според чл.189е ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност /ал.1/, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта /ал.2/. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Съгласно чл.189ж ал.1 от ЗДвП при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания

ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са нови, приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "Административнонаказателна отговорност".

В разпоредбите на чл.167а ал.1,2 и 4 от ЗДвП, се уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси /ал.1/, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в.“ /ал.2 т.8/, както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. /ал.4/. Посочените норми не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административно наказателната отговорност или да заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46 ал.3 от ЗНА категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административно наказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179 ал.3б от ЗДвП. След като цели административно наказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е постановил, че за нарушението по чл.178 ал.3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решение в съответствие със закона, което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси на ответника по касация и същата следва да бъде уважена в претендиращия размер, съобразно

представения списък на разноските, а именно в размер на 550 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за касационното производство. С оглед фактичката и правна сложност на делото, активното участие на защитника в производството не се споделят възраженията за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XXV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5439 от 24.11.2023г. по анд. № 10108/2023 г., Софийски районен съд, НО, 23 състав

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на „ЕТ „Н. Н. К. – С. К.“, разноси в производството пред настоящата инстанция в размер на 550 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: